

Publicerad 2009-07-03 13:01 av LizetteJ

Jag har en massa jag snott ihop, korta och med ganska få ord. Min stolthet säger ifrån att publicera dom egentligen, eftersom jag inte har en aning om hur det borde vara. Men de kommer ifrån hjärtat, och det är väl huvudsaken?

Omsluten av dimma

På morgonen när dimman rullar in

Finns bara vi två

Sittandes i gräset

Bland dagg och sorg

Ser varandra i ögonen

För en sista gång

En fågel låter ifrån trädet över oss

Där vi satt

Och du sa

Du och jag

Är inte vi längre

Och du gick iväg

Lämnade mig sittandes kvar

I daggen och dimman

Som omfamnat min kropp

Likt en iskall famn helt utan hopp

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LizetteJ med Poeter.se id #29444 innehar upphovsrätten